

Om Shanti Shanti Shanti #6

Vind eerst jezelf

28 februari 1988 PM in het Gautama de Boeddha Auditorium

Vraag 1

Geliefde Meester,

Veel van uw sannyasins, enkelen die vele jaren bij u zijn geweest, hebben u verlaten om de leer door channels of psychische helderzienden te volgen. Ik heb sommige van deze mensen bezocht, gedeeltelijk uit nieuwsgierigheid en deels door de aanbeveling van vrienden, en heb niets gevonden wat zelfs nog maar in de verte lijkt op de liefde en de zegening van het bij u zijn.

Geliefde Meester, wat is de aantrekkingskracht van deze dode meesters of zogenaamde entiteiten als u hier bent, een levende verlichte Meester?

Satyam Samved, de vraag die jij stelde heeft veel lagen en een eenvoudig antwoord zou niet juist zijn. Maar ik zou er graag zo diep mogelijk op ingaan, omdat het iets van veel belang is voor ieder van jullie.

Ik ben op geen enkele manier een verplichting. Ik creëer geen programma in je, een geloofssysteem. Ik vraag geen overgave; in feite vraag ik niets van je. Alles wat ik wil is jou helpen om jezelf te zijn. Dit is een van de redenen dat er enkelen me wel moeten verlaten, want ze zijn op zoek naar iemand die hun verantwoordelijkheid kan nemen. Maar ze zijn niet bewust dat op het moment dat je jouw verantwoordelijkheid verliest je ook je vrijheid kwijt bent. Op het moment dat jij je overgeeft aan iemand, dood of levend, vernietig je jezelf – je pleegt zelfmoord voor zover het jouw individualiteit betreft.

Maar er zijn mensen die veel opluchting zullen vinden, opluchting door het vrij zijn van verantwoordelijkheden. Iemand heeft de last op zich genomen; hij is jouw redder. Nu is het makkelijker voor jou om gewoon in hem te geloven. Er is niets makkelijker in de wereld dan geloof, want jij hoeft helemaal niets te doen. Met mij is er geen mogelijkheid tot enig geloof. Ik zal al jouw geloven vernietigen zodat jij een vrijheid kunt zijn, een vogel in vlucht in het open luchtruim. Maar schaars zijn de mensen die op zoek zijn naar vrijheid. Zij die niet op zoek zijn naar vrijheid moeten mij wel verlaten; het is natuurlijk. En ik verhinder niemand, want zelfs me ermee bemoeien is tegen mijn benadering en respect voor individuele waardigheid.

Ten tweede zijn er velen die niet geïnteresseerd zijn om de existentie te begrijpen, hun eigen wezen, maar erg geïnteresseerd zijn zoals kleine kinderen in raadsels, esoterische ideologieën, occulte verschijnselen. Enkel omdat iets irrationeel, onlogisch is betekent niet dat het waar is, betekent niet dat het jou

je innerlijk wezen en zijn schatten gaat geven. Er zijn duizenden esoterische scholen, theologieën, theosofieën en ze zijn erg interessant in zekere zin – maar ze zijn interessant omdat jij achterlijk bent! Ze lijken erg magisch en er zijn mensen die jouw achterlijkheid uitbuiten.

De stichter van de Theosofische beweging, Madame Blavatsky, werd schuldig bevonden aan vreemde dingen; je kunt ze niet als misdaden betitelen, je kunt het eenvoudig bedrog noemen. Ze had een bediende, Damodar, genaamd. Wanneer ze met de trein reisde zat zij in de eerste klas en Damodar zat dan in de derde klas. Plotseling viel Damodar daar plat op de grond van het compartiment, bewusteloos en schuimbekkend. Natuurlijk werd de trein gestopt, mensen verzamelden zich en dan kwam Madame Blavatsky en deed enig abracadabra. Damodar deed onmiddellijk zijn ogen open en iedereen kon zien “wat een enorm spirituele vrouw...” En niemand wist dat hij haar bediende was en dat het zijn enige werk was. Tenslotte werd Damodar gedwongen voor het gerecht te bekennen dat hij een rol had gespeeld in veel soorten bedrog.

Mooie brieven bestaan er nog steeds, die door Blavatsky zelf werden geschreven. Ze maakte een speciaal plafond... haar volgelingen zaten dan in Adyar, Madras, met gesloten ogen in de donkere nacht – geen licht want goddelijke meesters wensen niet gezien te worden. Damodar zat verstopt en liet een brief vanaf het plafond wegglijpen. Er werd licht bij gehaald... de brief kwam van Meester K.H.

Het zijn mooie brieven; ze zijn verzameld en gepubliceerd. Het was niet nodig geweest... de brieven zelf zijn van veel betekenis, maar op deze manier werden ze erg esoterisch. Nu lezen de volgelingen niet slechts brieven door een menselijke hand geschreven, maar door een grote Meester die de gids is van al diegenen die op zoek zijn naar de ultieme waarheid. Ik ben naar de plaats in Adyar geweest waar deze brieven werden neergelaten en vreemd is de onnozelheid van menselijke wezens.... Het schrift is duidelijk van een mens, het papier is stoffelijk, de inkt is stoffelijk, en van dichtbij gezien had iedereen erachter kunnen komen dat dit het handschrift van Blavatsky zelf is en van niemand anders. Maar als je iets wilt geloven word je blind. Als je wenst te geloven luister je niet naar enige rationaliteit, jouw eigen verstand... het voelt goed om te geloven. Blavatsky creëerde een van de grootste esoterische scholen in de wereld, de Theosofische beweging. En de reden dat mensen in die beweging geloofden waren noch redelijk noch mystiek, noch op enige spirituele ervaring gebaseerd. Op een bepaalde manier waren ze sluw, bedrieglijk, maar zeer voldoende, erg bevredigend, erg behaaglijk.

Net vandaag informeerde een van mijn secretaresses me dat er een aardige Franse heer hier is. Niets is er verkeerd met de persoon, maar hij gelooft dat hij spiritueel kan genezen – en er zijn duizenden “spirituele helers” in de wereld. Als ze werkelijk echt waren zou er geen behoefte meer zijn aan enig ziekenhuis. Omdat hij natuurlijk niet goed Engels verstaat – hij is een Fransman – verzamelden zich onmiddellijk al de Franse sannyasins rondom hem en hij sprak over mij. Dit zijn de manieren hoe mensen worden bedrogen. Eerst zei hij, “Jullie Meester heeft het grootste spirituele aura dat ik in mijn leven gezien heb.” Natuurlijk voel jij je bevredigd: jouw meester heeft het grootste aura. Hij moet dat hebben want hij is jouw meester, hij is geen gewone meester! En hij moet gehoord hebben – het stond in de hele wereld in elke krant, in elke taal – dat ik in Amerika ben vergiftigd, en het vergif heeft mijn lichaam erg geschaad. Jouw meesters aura is het grootst, maar op zijn linker hand, precies bovenop de linkerhand is een zwart gat.” Nou hier heeft hij het mis! Het probleem is met mijn rechter hand, niet met mijn linker hand! En het vergif kan geen zwarte gaten creëren. Maar deze fout maakt duidelijk wat hij probeerde te doen....

Iedereen weet dat ik loop als een dronkaard. Nou daar kun je verder niets aan doen; ik heb mijn hele leven op deze manier gelopen. Ik ben een man die totaal dronken is. Dus zei hij, “Zijn aura is groot, maar de energie van de aura vloeit niet in zijn benen. Ik kan hem genezen en ik ben gekomen om hem te genezen.” Natuurlijk zullen mijn mensen denken dat dit goed is als iemand uit Frankrijk is gekomen, van ver weg, om mij te genezen. Maar ik krijg dozijnen brieven van alle hoeken van de wereld dat het hun verlangen is om mij te genezen. Waarom dit verlangen...? Ze willen niet hier iets leren; ze wensen zichzelf hier niet te genezen. Het simpele rekensommetje is dat als ik iemand toesta mij te genezen dan zullen jullie allemaal natuurlijk denken dat de grootste genezer is gekomen. Deze mensen zijn niet perse gewiekst, zijn niet opzettelijk bedrieglijk, ze kunnen echt geloven dat ze in staat zijn te genezen.

Net een paar dagen geleden kwam Doctor Shyam Singha uit Londen. Hij was ooit mijn discipel, maar omdat hij dingen deed die absoluut tegen menselijkheid, oprechtheid, waarheid waren – hij buitte mensen uit in mijn naam – moest ik hem uit de sannyas beweging verbannen. Hij ging de wereld rond tegen de sannyasins zeggen dat hij dit kon, dat kon, en alles wat hij kon doen was zo veel mogelijk geld van mensen afnemen. Hij exploiteerde met elk excuus, in naam van genezing, in naam van het openen van jouw chakras, in naam van het opwekken van jouw kundalini, in naam van het reinigen van je vorige levens en zijn kwade effecten...! Toen zo veel mensen verslag uitbrachten dat hij eenvoudige mensen exploiteerde moest ik hem uitsluiten en in de kranten melden dat hij niet tot de sannyas beweging behoorde. En ik moest

hem meedelen dat hij niet op ons terrein mag komen. Hij is hier twee keer geweest, maar werd weggestuurd bij het hek; hij werd niet binnengelaten. Hij moet het als een grote gelegenheid gezien hebben – dat ik was vergiftigd. Niemand weet wie hem een doctor gemaakt heeft! Hij heeft er geen enkele kwalificatie voor – maar er zijn veel doctoren in de wereld en ze gaan door mensen te genezen, homeopathisch, naturopatisch, spiritueel... Veel soorten namen zijn er maar de handel is hetzelfde. Dus hij schreef een brief dat hij kon komen om me te genezen; als ik gewoon mijn handtekening op mijn brief zou sturen zodat niemand hem verhindert bij het hek en hij op het terrein wordt toegelaten.

Ik ben niet ziek, en ik heb geen enkele genezing nodig. Het vergif werd me twee jaar geleden gegeven. Omdat het niet in staat was me te doden, is de man die verantwoordelijk was om mij te vervolgen, ontslagen uit zijn ambt als procureur-generaal van Oregon in Amerika. Hij is ontslagen omdat hij noch dertig tot veertig jaar gevangenis voor mij kon klaarspelen, noch een goede dosis vergif om me te doden, noch een bom in mijn kamer wist te plaatsen om me te vernietigen. Een van mijn advocaten was hier net een paar dagen geleden. Hij zei, “Die arme procureur heeft het heel hard geprobeerd; hij deed zijn best.” Maar ik heb geen enkele misdaad begaan – alles is verzonnen. Hij had een lijst van vierendertig misdaden die ik zagezegd begaan had. Het zou tenminste duizend jaar cel betekend hebben. “Zo lang, “zei ik, “Ik zou niet in staat zijn te leven. Je zou het feit opnieuw moeten bezien: Duizend jaar cel? Het is dolkomisch: denk gewoon aan iets praktisch. De hele lijst is een absolute leugen.”

Ze konden me niet het vergif in zo'n dosis geven dat ik in de gevangenis zou sterven. Het werd duidelijk van de uitspraak van de U. S. advocaat, Charles Turner, dat ze niet wensten een martelaar van me te maken. Ze waren bang dat als ik zou sterven er weer opnieuw een Christendom geboren zou worden; dan zou opnieuw een ander geloof, een ander fanatiek fundamentalistische groep van mensen zich uit sympathie voor mij verzamelen. Het gerechtshof gaf het bevel dat ik het hof moest verlaten, dat ik onmiddellijk naar het vliegveld moest gaan. Mijn vliegtuig stond te wachten; ik moest onmiddellijk vertrekken. Misschien waren ze bang dat als ik zou sterven voor het vertrek de sympathie van de hele wereld met mij zou zijn en tegen Ronald Reagan en zijn aanhangers. Uit angst konden ze niet de hele dosis geven; anders sterf je binnen twaalf uur.

Dat is wat de experts uit Engeland me meedeelden, die vermoeden dat het gif dat me werd gegeven Thallium was. Het doodt binnen twaalf uur, maar als het in kleine dosis wordt gegeven vergt het tijd. Het kan binnen zes maanden

doden, maar nu is zelfs die tijd verstreken. Het vergif is uit mijn systeem. De existentie kan niet zo wreed zijn! En er is geen zwart gat op mijn linker hand... Dus volgende keer als je spreekt herinner alsjeblieft: mijn rechterhand is wat pijnlijk, maar ook dat is niet iets wat spirituele heling nodig heeft. Het is een lichamenlijk iets en vraagt lichamenlijke behandeling; geen spirituele heling is nodig. En wat de spirit betreft, het is nooit ziek; het is intrinsiek gezond en heel. Het is het lichaam wat ziek gaat worden en op een dag oud wordt en op een dag gaat sterven. Maar er zijn spiritisten die niet begrijpen dat er een enorm verschil is tussen spiritualiteit en het lichamenlijk bestaan.

Ik hoorde over een jonge man wiens vader lid was van een Christian Science groep. De jonge man werd gevraagd, "Wat is het probleem, jouw vader is drie weken niet geweest?" Ze ontmoeten elkaar elke Zondag. De jonge man zei, "Het is moeilijk; hij is erg ziek." De oude man zei, "Nonsens, ziekte is enkel een geloof, verbeelding! En hij is een oud lid van onze groep. Wij geloven niet in ziekte, herinner hem maar, 'Jij bent niet ziek!'" Hij zei, "Ik zal hem eraan herinneren." Na twee weken ontmoeten ze elkaar weer. De oude man zei, "Wat is er aan de hand, hij is niet gekomen?" De jonge man zei, "Wat kan ik er aan doen? Nu gelooft hij dat hij dood is."

Het is het lichaam wat ziek wordt, het lichaam zal ook doodgaan. Jij moet je inzetten om het spirituele te ervaren, het eeuwige, het onsterfelijke. Je moet geen tijd verspillen aan zulke stomme ideologieën die in de hele wereld gangbaar zijn. Er zijn mensen, eenvoudige mensen, die onmiddellijk denken dat wonderen mogelijk zijn. En het grootste probleem is dat als je maar vol vertrouwen bent er iets kan gebeuren. Zeventig procent van de ziekten zijn denkbeeldig; ze zijn er enkel omdat je gelooft dat je ziek bent. Vandaar dat zeventig procent van de mensen geholpen kan worden door een of andere medische benadering anders dan de allopathie – zelfs gewone pillen gemaakt van suiker kunnen werken, waarvan de wetenschappelijke naam homeopathie is.

Ik woonde naast een kerel uit Bengalen.... Hij was een groot homeopaat, maar hij ging zelf naar het ziekenhuis als hij iets mankeerde. Ik vroeg hem, "Wat is er met jou? Je bent zo'n groot homeopaat, Je hebt zoveel mensen behandeld." En het is waar, hij had ze behandeld... Hij zei, "Ik heb hen behandeld, maar ik kan mezelf niet helpen; ik weet dat het suikerpillen zijn. Iemand die het niet weet en in mij gelooft, kan erdoor geholpen worden."

En het is ontdekt dat zeventig procent van de mensen geholpen worden door welke medische behandeling ook, uitgezonderd een paar koppige mensen die besloten hebben niet te willen genezen wat er ook gebeurt. Ze kwellen dokters, ze kwellen de allopaten, ze kwellen homeopaten, ze kwellen spirituele helers,

ze kwellen iedereen. Ze zijn erg inventief; ze vinden steeds nieuwe ziekten, zelfs ziekten waarvan de dokters de naam niet kennen. Vanwege deze homeopatische dokter – ik zat gewoonlijk in zijn huisapotheek... Een vrouw kwam bijna elke dag, en op het moment hij de vrouw zag komen, zei hij, “Mijn God, deze vrouw gaat niet dood. Ze heeft niets, ze is perfect gezond, maar ze gaat door medisch tijdschriften te lezen en vindt nieuwe ziekten uit. Zelfs ik ken ze niet,” zei hij. “Wanneer ze vertelt dat ze dit soort ziekte heeft, dan pas weet ik het. Maar het maakt geen verschil, want ik heb slechts één medicijn voor welke ziekte ook.”

Er was een dokter die het zat was dat een jonge man elke dag kwam. Hij was arm, hij kon niet betalen, en de dokter had op elke mogelijke manier geprobeerd hem te overtuigen, “Jij bent perfect gezond.” Maar elke dag was er iets nieuws. De ene dag was het maagpijn, dan was het hoofdpijn.... Hij zei me, “Wat moet ik doen? Het lijkt wreed want hij is arm, een wees, onopgeleid, zonder werk...” Ik zei, “Je doet als volgt: stuur hem naar mij en zeg hem enkel, ‘Hij is een erg moeilijk persoon; hij weet, maar hij wenst niet zijn tijd te verspillen, dus is hij erg gesloten – maar hij heeft de macht.... Als hij water aanraakt, kan het water alles helen – maar hij zal het niet doen. Maar onthoud, blijf aandringen. Ga voor zijn deur zitten.’” Hij kwam rond negen uur in de avond en hij zei, “Ik heb zo’n erge maagpijn.” Ik zei, “Ik ben geen dokter en als je lijdt, dan lijd je maar. Waarom moet je mij lastig vallen? Als ik maagpijn heb ben ik ooit naar jou gekomen om jou te kwellen?” Hij zei, “Nee, je bent nooit gekomen.” Ik zei, “Dan lost dat alles op; Ga nou maar naar huis.” Hij zei, “Het is vreemd, ik heb van Dokter Barat, de bekende dokter, gehoord dat U een gave hebt, een spirituele gave. Als u me een glas water geeft en het water aanraakt zal ik genezen zijn.” Ik zei, “Dat kan ik niet doen.”

Hij zei, “Waarom kunt U dat niet doen? Het is niet veel wat ik vraag. Ik kan mijn eigen water meebrengen, ik kan mijn eigen glas meebrengen; U raakt het eenvoudig aan...!” Ik zei, “Ik kan het echt niet aanraken! Waarom zou ik mijn spirituele gave eraan verliezen?” Hij zei, “Nu hebt U toegegeven dat U een spirituele gave hebt.” Hij rende naar huis en bracht een grote fles vol water. Ik zei, “Ik ga het niet doen want maagpijn is niet iets onsterfelijks, het zal een keer verdwijnen. Het zal je geduld leren, lijden, acceptatie en het zal je grote kwaliteiten geven. Ik kan jouw leven niet verstoren.” Hij zei, “U schijnt een erg hard persoon te zijn. U kunt niet gewoon even mijn fles aanraken?” Ik zei, “Ik kan het niet aanraken.”

Twaalf uur in de nacht... Ik woonde toen bij mijn tante; ze luisterde vanuit haar kamer. Uiteindelijk kwam ze erbij en zei, “Jij bent ook bijna krankzinnig! Als hij wenst dat je het aanraakt, raak dan gewoon het water aan en ben je hem kwijt.

Drie uur tijd verspillen. Ik heb geluisterd – er is een grens!” Ik zei, “Niemand kan mij overhalen, ga jij nou maar slapen!”

Ze zei, “Ik kan niet slapen zolang die man hier zit.” En de man zei, “Dit is een goede gelegenheid.” Hij raakte de voeten van mij tante aan en zei, “Help me alsjeblieft, hij schijnt helemaal geen hart te hebben... drie uur lang en mijn maag doet zo’n pijn.” Ik zei, “Luister, ik zal het aan raken, maar je moet me beloven het niet tegen iemand te vertellen, want ik wens geen rij de hele dag, ik heb wel iets anders te doen.” Hij zei, “Ik beloof, ik beloof het absoluut: in de naam van God, ik zal het nooit iemand zeggen.” Ik raakte de fles aan. Hij dronk onmiddellijk de hele fles en hij zei, “Mijn God, ik heb me nooit zo intens gevoeld, niet alleen is de maagpijn genezen, ook alle andere kleine ongemakken zijn weg en ik voel zo’n grote kracht.” Ik zei, “Herinner je belofte.”

Hij zei, “Alleen een ding nog, mijn moeder is erg ziek.”

Ik zei, “Je bent al begonnen.”

Hij zei, “Nee, ik zal het niemand vertellen, ik zal alleen dezelfde fles vullen.” Ik zei, “Dat kun je doen, maar breng niemand hierheen en breng niet je fles opnieuw! Ik heb het eenmaal aangeraakt en dat is het!” En je zult verbaasd zijn te horen dat hij een genezer werd in plaats van een zeurderige hypochonder. Hij vulde dezelfde fles met nieuw water. Maar omdat ik de fles had aangeraakt, zelfs al was het iedere keer ander water, hij genas iedereen. Mensen begonnen naar hem te komen van ver afgelegen dorpen, en hij genoot er erg van. Hij kwam om me te bedanken. Ik zei, “Je moet hier niet komen.” Hij zei, “Nee, ik ben niet gekomen om iets te vragen, maar gewoon om te vertellen dat de fles werkt.” Ik zei, “Genees maar zoveel mensen als je kunt.” Na vele jaren passeerde ik dat dorp opnieuw. Tegen die tijd was hij een erg beroemde heler geworden. Dokter Barat, een erg bekende dokter, zei tegen me, “Wat heb jij gedaan? Want ik heb soms migraine en ik moest die stomme knul vragen, ‘kun je me wat water van jouw fles geven?’ En het is een wonder – de migraine verdween.” Ik zei, “Het is spirituele heling, maar vertel er nooit iets aan iemand over.” Hij zei, “Maar ik had nooit gedacht dat jij werkelijk die kracht had. Ik maakte gewoon een grapje en wilde van die knul af. En nu wanneer ik enige last heb, in plaats van mijn eigen medicijnen stuur ik mijn auto om die jongen te vinden. Hij komt in de auto met de fles – gewoon een kopje water en het werkt!” Ik zei, “Het moet werken... spirituele kracht.” Waar het op aankomt is dat je vertrouwen hebt, dan kan alles...

Slechts dertig procent ziekten kunnen niet door jouw vertrouwen worden genezen. Dat zijn werkelijke ziekten; zij hebben de juiste diagnose nodig en de juiste behandeling. Ik wens geen enkele soort stommiteiten hier. Ik heb gehoord van een paar mensen die reeds groot welzijn ondervinden, ze

“ervaren ruimten die ze nooit eerder hebben gekend.” Mijn bibliothecaresse, Kavisho – omdat ze Française is, wordt bijna de leider van andere zieke mensen. Ik waarschuw je: vergeet gewoon alles over “grote ruimten”; bezoedel mijn onschuldige mensen niet. En jij denkt dat je niet een sluw persoon bent; jij denkt spirituele krachten te hebben, maar je weet zelfs niet wat meditatie is. Je hebt niet eens je eigen wezen ontmoet. Dus je verspilt eenvoudig je tijd met het spiritueel genezen van mensen. Vind eerst jezelf.

Dat is precies wat Socrates zei, “Heler, heel eerst jezelf”, ken eerst jezelf. Tenzij je jezelf kent is alles fictie – jouw ziekte, jouw gezondheid, beiden zijn zinloos want de werkelijkheid is het graf. Misschien zal iemand sterven aan een ziekte en iemand zal sterven met spirituele heling. Het maakt niet uit. Het enige verschil wat verschil maakt is dat als de dood komt je in je meest innerlijke wezen absoluut alert en bewust bent van jouw onsterfelijkheid. Dat is de enige echte heling: werkelijke heling. Dit zijn gewoon kinderachtige spelletjes, en omdat mensen graag willen dat hen iets groots overkomt, kan iedereen hen overtuigen: “Zie, grote dingen zijn begonnen te gebeuren.” Grote dingen gebeuren, maar niet door iemand anders. Je moet het pad absoluut alleen volgen.

De mensen, Satyam Samved, die gekomen zijn en weggegaan zijn moeten ontdekt hebben dat ik geen man ben die op enigerlei wijze je stomiteiten voedt. Ik ben niet de man die jou helpt in grote dingen te geloven; in god... Ik ben niet de man die jou laat geloven dat jouw hemel een zekerheid is. Integendeel, ik begin jouw geloven te vernietigen en mensen worden bang en vluchten. Zij die weggegaan zijn zullen het berouwen, want ze zullen in iemands handen vallen die wat ze ook verlangen zal vervullen en er aan voldoen, maar dat is allemaal verbeelding. Een authentieke ervaring die je vrijmaakt van de mind en het lichaam – ik ben enkel in die ervaring geïnteresseerd, niet in iets anders; al het andere is van geen belang.

Politieman O’Leary rijdt op een nacht de ronde in zijn politiewagen. Hij is op zoek of er moeilijkheden zijn. Hij ziet twee oude dametjes voorin een Chevrolet cabriolet, die geparkeerd staat op een parkeer terrein. Het parkeerterrein is gesloten dus O’Leary stopt naast de Chevy en vraagt, “Zijn jullie dames beiden deze auto aan het stelen?”

“Absoluut niet,” zegt een van de dames, “We hebben de auto vanmiddag gekocht.”

“Nou,” zegt de smeris, “Waarom start je hem niet en rij je niet van hier weg?”

“Wij rijden zelf niet,” antwoordt het andere dametje, “En buitendien wachten we. Ons is verteld dat als we de auto hier kochten we een goede beurt zouden krijgen.”

Mensen zijn gewoon aan het wachten op openbare parkeerterreinen. Dit is niet dat soort plaats...!

Op een dag thuisgekomen uit school vraagt Herschel Goldberg zijn vader, Hymie, of hij hun hond Petunia mee kan nemen voor een wandeling.

“Nee,” zegt Hymie, “Dat gaat niet vanwege haar loopsheid.”

“Wat? Wat betekent dat ‘loopsheid’?” Vraagt Herschel.

“Maak je niet druk over wat het is,” antwoordt Hymie. “Ik heb zojuist al een manier bedacht om de situatie te regelen.”

Dus Hymie gaat naar de garage en pakt een lap, giet er benzine overheen en veegt dan Petunia’s staart er flink mee.

“Oké,” zegt Hymie, “Nu kun je haar meenemen voor een wandeling.”

Herschel is verheugd en gaat de straat op. Maar een uur later komt hij terug zonder Petunia.

“Wat is er gebeurd?” vraagt Hymie. “Waar is Petunia?”

“Nou,” antwoordt Herschel, “alles ging een tijdje goed. Ze speelde met mij en mijn vriend Irving toen ze plotseling geen benzine meer had. Dus nu duwt Irving’s hond haar naar huis.”

Oké, Maneesha?

Ja, geliefde meester.